

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Tos/98/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612010965
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7612010965.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Vladimíra Kuráka, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 3. decembra 2014, v trestnej veci proti M. O., obžalovaného pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods.1 Tr.zák. a iné, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 3 T 235/2012 zo dňa 27.8.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. z a m i e t a sťažnosť obžalovaného M. O..

Podľa § 80 ods.1 písm.a/ Tr.por. neprijíma nahradenie výkonu väzby obžalovaného M. O. prijatím záruky dôveryhodnej osoby farára z K. M.. B. Q..

Podľa § 80 ods.1 písm.b/ Tr.por. neprijíma písomný sľub obžalovaného M. O. na nahradenie väzby nad jeho osobou.

Podľa § 80 ods.1 písm.c/ Tr.por. nenahrádza výkon väzby nad obžalovaným M. O. dohľadom probačného a mediačného úradníka.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením zo dňa 27.8.2014 sp.zn. 3 T 235/2012-444 podľa § 79 ods.3 Tr.por. zamietol žiadosť obžalovaného M. O., G.. X.X.XXXX, o prepustenie z väzby na slobodu a podľa § 79 ods.2 Tr.por. s použitím § 72 ods.1 písm.e/ Tr.por. z dôvodu podľa § 71 ods.1 písm.c/ Tr.por. ho ponechal naďalej vo väzbe.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozhodnutiu zhlásil sťažnosť obžalovaný M. O., ktorú následne odôvodnil a navrhol, aby nadriadený súd zrušil napadnuté rozhodnutie a jeho prepustil z väzby na slobodu. Alternatívne obžalovaný M. O. navrhol väzbu nahradiť prijatím ním daného písomného sľubu, resp. prijatím záruky dôveryhodnej osoby nad jeho správaním, za súčasného uloženia dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Na podklade sťažnosti obžalovaného M. O. krajský súd podľa § 192 ods.1 Tr.por. ako nadriadený orgán pri rozhodovaní o sťažnosti preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť a ani návrhy obžalovaného M. O. na nahradenie väzby nie sú dôvodné.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia na podklade obsahu vyšetrovacieho spisu nadriadený krajský súd dospel k záveru vzhľadom na tú skutočnosť, že súd prvého stupňa dňa 27.8.2014 rozhodol nielen o žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby, ale aj v merite veci, a to tak, že uznal obžalovaného M. O. za vinného zo zločinu znásilnenia podľa § 199 os.1 Tr.zák. a zločinu sexuálneho násillia podľa § 200

ods.1 Tr.zák., za čo mu uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov, pre ktorého výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný M. O. po vyhlásení rozsudku, ktorým bol uznaný za vinného a uznesenia o zamietnutí jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu, proti obom rozhodnutiam zahlásil opravný prostriedok.

Nadriadený krajský súd, aby mohol rozhodnúť nielen o sťažnosti obžalovaného M. O. proti uzneseniu o ponechaní jeho osoby vo väzbe, ale aj o zákonnosti rozsudku, ktorým bol uznaný za vinného, potreboval sa oboznámiť s rozsiahlym obsahom trestného spisu a dôkazmi v ňom obsiahnutými.

Po naštudovaní veci nadriadený krajský súd na podklade dôkazov obsiahnutých v trestnom spise dospel k záveru, že dôvody väzby tak, ako boli ustálené pri jeho vzatí do väzby, a to v zmysle ustanovenia § 71 ods.1 písm.c/ Tr.por. aj naďalej trvajú, a to práve s poukazom na osobu obžalovaného a neprávoplatne uznanú vinu ohľadne jeho osoby pre dva závažné zločiny, pri uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere sedem rokov.

Nadriadený krajský súd nezistil ani dôvody, keďže ani v tomto štádiu trestného konania nedošlo k nejakej podstatnej zmene v prospech obžalovaného, pre ktoré by bolo možné vyhovieť jeho žiadosti z dôvodov uvádzaných v jeho sťažnosti a nahradiť väzbu niektorým z inštitútov v zmysle § 80 ods.1 písm.a/, b/, c/ Tr.por.

Vzhľadom na osobu obžalovaného M. O. aj podľa zistení nadriadeného krajského súdu neprichádzalo do úvahy nahradenie výkonu väzby nad obžalovaným ani prijatím ním daného písomného sľubu, ani zárukou dôveryhodnej osoby a ani nahradením väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka. Nadriadený krajský súd o sťažnosti obžalovaného M. O. z časového hľadiska rozhodol skôr, ako bolo rozhodnuté o jeho odvolaní proti rozsudku, ktorým bol uznaný za vinného a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere siedmich rokov.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.